

Notat til Folketingets Europaudvalg
om
afgivelse af indlæg i EF-Domstolens præjudicielle sag C-371/08, Nural Örnek

1. Indledning

"Verwaltungsgerichtshof" Baden-Württembergs har forelagt EF-domstolen et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 14, stk. 1, i Associeringsrådet EØF-Tyrkiets afgørelse nr. 1/80 (herefter afgørelse nr. 1/80), jf. EU's associeringsaftale med Tyrkiet (her- efter Associeringsaftalen)

Sagsøgeren i sagen er en tyrkisk statsborger, som i marts 2007 blev udvist af Tyskland på grund af hyppige og grove straffelovsovertrædelser.

Det præjudicielle spørgsmål vedrører spørgsmålet om, hvorvidt anvendelsen af bestemmel- sen i artikel 14, stk. 1, om hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed, i afgørel- se nr. 1/80, skal undergives bestemmelse om udvisning i direktiv 2004/38/EF (opholdsdi- rektivet), herunder konkret artikel 28, stk. 3, litra a), i opholdsdirektivet, der bestemmer, at der ikke må træffes en udsendelsesafgørelse i forhold til en unionsborger, medmindre afgø- relsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlems- staten, hvis unionsborgeren har haft ophold i værtsmedlemsstaten i de ti forudgående år.

2. Sagens faktiske omstændigheder

Sagsøger er tyrkisk statsborger og er født i 1973 i Tyskland. Sagsøger har ikke erhvervet sig uddannelsesmæssige kvalifikationer og har lejlighedsvis haft midlertidig beskæftigelse, som gentagne gange er blevet afbrudt af midlertidige arbejdsledsperioder og strafretssag.

Sagsøger blev i 1991 meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse i Tyskland, og er omfattet af artikel 7, stk. 1, andet led, i afgørelse nr. 1/80, idet han som familiemedlem til en tyrkisk ar- bejdstager omfattet af afgørelse nr. 1/80 på baggrund af sit ophold i Tyskland, har opnået de af bestemmelsen afledte rettigheder.

Sagsøger har siden 1993 begået kriminalitet adskillige gange og har fra 1998 regelmæssigt indtaget heroin og kokain. Sagsøger er på baggrund af fem kriminelle forhold i perioden 1993 – 2006 blevet idømt fængselsstraffe af en varighed på mellem to år og to år og seks måneder og har sammenlagt været fængslet i cirka syv år. I marts 2007 traf de tyske udlæn-

dingemyndigheder afgørelse om udvisning, idet alvorlige hensyn til den offentlige sikkerhed og orden i henhold til de tyske myndigheders vurdering talte for en udvisning.

Det centrale spørgsmål i sagen er, om sagsøger efter afgørelse nr. 1/80 har en udvidet beskyttelse mod udvisning, der svarer til den udvidede beskyttelse mod udvisning i artikel 28, stk. 3, litra a, i opholdsdirektivet.

Med hensyn til rækkevidden af artikel 14, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80, har EF-domstolen i sag C- 340/97, Nazli, fastslået, at der skal henvises til den fortolkning, der er givet af den samme undtagelse med hensyn til den frie bevægelighed for arbejdstagere i EU-retten.

Den forelæggende ret har lagt til grund, at udvisningen er retsmæssig, hvis beskyttelsen mod udvisningen alene skal ske under iagttagelse af de af EF-domstolen udviklede principper i forbindelse med anvendelsen af artikel 14, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80.

Derimod er den forelæggende ret af den holdning, at udvisningen af sagsøgeren vil være retsstridig, såfremt sagsøgeren på grundlag af sin retsstilling efter artikel 7, stk. 1, andet led, i afgørelse nr. 1/80, kan påberåbe sig en udvidet beskyttelse mod udvisning, der svarer til beskyttelsen i artikel 28, stk. 3, litra a), i opholdsdirektivet.

3. Dansk praksis

Udlændingesservice ses ikke at have haft sager til udtalelse, hvor den tiltalte havde opnået rettigheder efter afgørelse nr. 1/80.

Udvisning af tyrkiske statsborgere, der har opnået rettigheder efter afgørelse 1/80, kan efter EF-domstolens praksis ikke ske alene med baggrund i national ret, men skal inddrage de principper, som EF-domstolen har fastsat i forhold til udvisning med hensyn til den frie bevægelighed for arbejdstagere, der er statsborgere i et EU-land.

4. De forelagte spørgsmål og regeringens stillingtagen

Sagen er interessant på grund af Associeringsaftalens konsekvenser for administrationen af den danske udlændingelovgivning, hvorfor der fra dansk side er afgivet indlæg i sagen, hvori der er argumenteret for, at hensynet til offentlige orden og sikkerhed i et tilfælde som det foreliggende må kunne føre til en begrænsning af opholdsretten for tredjelandstatsborgere, idet afgørelse nr. 1/80 – uagtet det forhold, at principperne i EU-retten er anvendelige i fortolkningen heraf – ikke bør fortolkes således, at reglerne i opholdsdirektivet finder analog anvendelse.

Den danske regering har på den baggrund afgivet indlæg i sagen, hvori der argumenteres for, at anvendelsen af artikel 14, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80 ikke bør undergives bestemmelsen i opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a).